

ר"ד ב"יחידות" לחברי הקרן לפיתוח "מחנה ישראל" תשנ"ב

יום ראשון, ז' תשרי

• אחת אמרה שבתה החליטה להוסיף את השם חי' לשמה היהודי.

כ"ק אדמו"ר שליט"א (באנגלית): "להוסיף לשם? מה השם הראשון?"

הנ"ל: איטקא, עכשיו איטקא חי'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "איטקא חי'. אני מאוד שמח לשמוע. שתהי' מנה כפולה של ברכות ג"כ, לשני שמות", ונתן לה חתיכת לעקאח באומרו: "זה בשבילה", וחתיכה שני' באומרו: "זה בשביל השם השני; עכשיו זה שם אחד!".

בעלה סיפר על פתיחת בית חב"ד חדש בשכונת קוקונאט גראוו (שבמיאמי, פלורידה), ואשר הי' שם קהל גדול לראש השנה, ואי"ה צפויים לבוא 150 איש ליוהכ"פ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "מאה וחמישים?".

הנ"ל השיב בחיוב, וסיפר (בין היתר) שהדפיסו 14 ספרי תניא שאותם הביא לכאן היום.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "תניא'ס? אודות תניא'ס, אני משתתף בעשרים דולר בשביל כל תניא. אתה קיבלת את זה?".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הנ"ל לא הבין, וחזר ואמר שהדפיס 14 ספרי תניא ולא עשרים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אז קיבלת ארבע עשרה שטרות של עשרים?".

[הריל"ג הסביר להנ"ל שכ"ק אדמו"ר שליט"א נותן \$20 כהשתתפות בכל תניא, ושימסור לו את זה אח"כ].

הנ"ל ביקש ברכה עבור עסקיו ומשפחתו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו חתיכת לעקאח באומרו: "שתהי' לך עסק מתוק", ולסיום בירכו: "בשורות טובות".

• א' ביקש ברכה לעסקיו וכו', ובירכו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, זאָל זיין אַ הצלחה'דיקע יאָר און זאָל זיין אַ זיסע יאָר. זיסע יאָר מיינט אַז מ'נוצט דאָס אויס אויף זיסע זאָכן", והצביע על אשתו של הנ"ל ושאל (באנגלית): "זוהי שותפך בעסק ("איין די געשעפט") ג"כ?".

האשה ביקש ברכה לנחת משלושת ילדיהם, ובירכה כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, ולהתחיל מנכדים ("קינדס קינדער")."

(1) = "אמן, שתהי' שנה מוצלחת ושתהי' שנה מתוקה. שנה מתוקה היינו שמשמשים בזה לדברים מתוקים".

לזכות
חיייל בית דוד

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מרה נגלה אכיידי
יח"ר ישראל רוב נחת ותלמידיו, חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל ותיכף ומייד ממיש נראה בעיני בשר בקיום נבואתו העיקרית – בשרת הגאולה – "אלתר לגאולה" ויחנה זה משיח בא"י ובעל דין יתגלה לעין כל ויוליכו קוממיות לארצנו הקדושה ויבנה בה"מ ב"מ בקומנו ויקבץ נדחי ישראל בגאולה האמיתית והשלמה נאו מייד ממיש ממש!

תלמידי התמימים שהוחם ב-770 – בית חייט – בית משיח
לחצלה רבה ומופלגה בכל עניינים מתוך הרחבה ומנוחת הנפש
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ובפרט בהענין עיקר עקריו שהיו גרמא
בקבלת פני משיח צדקו – כ"ק אדמו"ר שליט"א
יחד עם כל בניי שליט"א בכל מושבותיהם תיכף ומייד ממיש, נאו!

דברי משיח

ה'תשמ"ט

ברכת התמימים, עיוהכ"פ לפני "כל נדרי"

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

הוספה: פנינים מה"יחידות" לחברי הקרן לפיתוח "מחנה ישראל" תשנ"ב בפרסום ראשון (ח"ד)

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריאה

ה' תהא שנת עצמות טובה

קט"ז שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת יום הקדוש, יום הכיפורים – הננו מוציאים לאור "הנחה" מברכת התמימים, ערב יוהכ"פ תשמ"ט (לפני שלושים שנה, וכקביעות שנה זו) ויומן מברכה הנ"ל והמעת-לעת דיום הכיפורים – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשמ"ט".

בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מה"יחידות" לחברי הקרן לפיתוח "מחנה ישראל", אור לח' תשרי תשנ"ב – בפרסום ראשון.

•

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות² והיומן³ – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

•

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"–תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנו ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובהן בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנשי והתמימים: אנא, מי שבידו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח–תש"נ), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוהו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומייד ממ"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכוון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

ערב יוהכ"פ, ה'תשע"ט (ה' תהא שנת עצמות טובה),
קט"ז שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

(1) בעת הופעת דברי משיח תשנ"ב ח"א ה"י רק חלק קטן מהר"ד תח"י, ובתקופה האחרונה הגיע לדיניו סרט וידיאו מה"יחידות" במילואה (כשלוש וחצי שעות). א"ה בהמשך חודש תשרי נפרסם פנינים נוספים מ"יחידות" זו.

(2) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות (הנחה שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים", והנחה שי"ל ע"י "ועד הנחות בלה"ק").

(3) היומן הוא תדפיס מתוך ס' "תשרי בליבוואויטש – פתיבג המלך" שי"ל בימים אלו (וש"נ).

יומן

• יום שלישי, ט' תשרי –

• ערב יום הכיפורים •

לפני "כל נדרי" נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לזאָל הקטן למעלה בדרך את התמימים [השנה דיבר בלי רמקול (אפילו מוסתר), כי כבר בירך בעצמו על הדלקת הנרות דיום הכיפורים]. השיחה ארכה כ-20 דקות, ובה הזכיר הרבה ענינים שעליהם דיבר בשיחה אחרי מנחה. כמו"כ עורר על פתיחת סניפים חדשים לשיבות תומכי תמימים.

• ליל יום הכיפורים •

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס ל"כל נדרי" עם סידורו, מחזור חדש (מוגדל) ותהילים. הקהל לא ניגן בכניסתו.

לפני תפילת לחש נעמד ב"אמן יהא שמ"י רבא". עמד במשך אמירת "שמע קולנו וכו'" עד אחרי "אבינו מלכנו".

אחרי התפילה התיישב לאמירת תהילים עם הציבור. אחרי כל ספר בתהילים אמר קדיש.

• יום רביעי, יום הכיפורים •

בעת הפיוטים השתמש כ"ק אדמו"ר שליט"א במחזור החדש (המוגדל) הנ"ל.

מלבד זאת, ה' סדר הנהגתו כרגיל ביום זה.

התפילה הסתיימה בשעה 3:30 לערך, ואחרי הכריזו על זמן תפילת מנחה.

קעבור קרוב לשעה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה, לבוש בכובע, ובהגיעו למקומו הסירו.

לפני נעילה חיכו שהש"ץ יגש לעמוד, ובינתיים רמז כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "אבינו מלכנו".

זמן מה לפני המארש ה' רעש וכו' (במערב ביהכ"נ נתלו הרבה ע"ג העמודים וצעקו עליהם לרדת וכו'), וכ"ק אדמו"ר שליט"א רמז לר"ל"ג על זה. לפני המארש ניגש הר"ל"ג לכ"ק אדמו"ר שליט"א, ואמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שהקהל יתחילו לנגן.

בעת הניגון עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א על המדרגות שהוכנו, כיסה את פניו הק' ודייק שיהיו מכוסות, וכך עמד ועודד בידי הק' את השירה. גם בעת ירידתו מהמדרגות היו פניו מכוסות.

אחרי התקיעה לבש כ"ק אדמו"ר שליט"א את הכובע.

למעריב ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מבמתו ועבר לפני התיבה.

אחרי הבדלה הכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א ג"פ: "גוט יו"ט". אח"כ שאל אם יש לבנה, וכשענו שאין – עשה תנועת ביטול בידי הק' ואמר (בחיוך) שאי אפשר (לומר) שאין לבנה... ושיהי' "לך אכול בשמחה לחמך". הקהל החל לנגן "ושמחת", וכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא מביכה"כ"נ כשמעודד בידו הק' את השירה.

גם בכניסתו לחדרו הק' למעלה עודד את שירת הקהל שעמד שם.

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א להתלמידים שיחיו
ערב יום הכיפורים לפני כל נדרי, ה'תשמ"ט

הנחה בלתי מוגה

"וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם, יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום, ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם".¹

א. שהקב"ה יעזור ויתן הצלחה ויברך את כאו"א מכם בתוך כלל ישראל בכל הברכות, ולכל לראש – ברכת כהנים (הנ"ל), שבה יש החידוש (לגבי ברכות בכלל) שיש בה (גם) המעלה דתפילה, הפועלת רצון חדש ("יהי רצון")², בנוסף למעלה של ברכה (כמבואר בדרושי חסידות של רבותינו נשיאינו³).

ובברכה עצמה, כוללת ברכת כהנים גם המעלה שעל ידה נמשכות הברכות ובקשות (שאפשר לבקש) באופן ד"עך מהרה ירוץ דברו⁴, כמבואר בדרושי חסידות⁵ עה"פ⁶ "והנה פרח מטה אהרן . . . ויגמול שקדים", ששקדים מרמזים על כהונה, כי ע"י ברכת כהנים נמשכת ההשפעה במהירות גדולה בלי שום עיכובים, כמו שקדים הממהרים להיגמר, ולכן נקרא "שקד" המורה על מהירות (וכמ"ש⁷ "מקל שקד . . . כי שוקד אני על דברי לעשותו").

ב. בדוגמת המעלה הנ"ל דברכת כהנים הוא גם כאשר יהודי מברך יהודים אחרים, כי כל יהודי הוא בדוגמת כהן, כפסק דין הרמב"ם⁸ "שלא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש . . . אשר נדבה רוחו אותו . . . הרי זה נתקדש קודש קדשים", היינו שהוא כמו לוי, ויתירה מזו – כמו כהן, ויתירה מזו – כמו כהן גדול ("קודש קדשים")⁹.

וכפי שנפעל עוד במתן תורה, שאז כל יהודי וכל בני ישראל עד סוף כל הדורות נתברכו: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים"¹⁰, וכמבואר במדרשים¹¹ ובמפרשים¹² שהכוונה (למדרגת) "כהנים גדולים".

וכנזכר לעיל, שנוסף לברכות שנאמרו ביום³⁹, שבודאי שייכות גם לכם, יש לכם עוד תפקיד מיוחד בהיותכם תלמידי הישיבה, ובפרט ישיבת תומכי תמימים.

וזה כולל את כל אחד מכם הנמצאים כאן, וכל התלמידים, גם אלו הנמצאים בסניפי הישיבה בכל מקום. ואע"פ שהסניפים הם מסועפים מהמרכז, עם כל זה הרי אדרבה – מאחר שהם אינם ליד המרכז, אלא בריחוק מקום ממנו, לכן יש שם המעלה דעבודה בכח עצמו, כי הסניף אינו "שרגא בטיהרא"⁵⁵. ועי"ז יכול הסניף להתעלות מעל המרכז, ועד שע"י הסניף מיתוסף גם בהמרכז, ע"ד "מתלמידי יותר מכולם"⁵⁶.

ובודאי שכל סניף יוסיף עוד סניפים, ועד"ז כל תלמיד (להיותו "נר להאיר") וכל תלמיד בודאי יוסיף עוד תלמידים, שבודאי כל אחד מכם זכה שיש לו – או יזכה שיהיו לו – תלמידים משלו; וזוה גופא – שיתוסף אצלכם יותר ויותר, "והעמידו תלמידים הרבה"⁵⁷, וזה גם יוסיף שלימות בכם, כי "מתלמידי יותר מכולם".

ועד שיביאו את השלימות ד"מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים"⁵⁸.

וכל זה בהדגשה יתירה ובהוספה בהיות שנה זו שנת תשמ"ט ושנה מעוברת, הבאה בהמשך לשנת "הקהל" ושנת "תְּשֻׁמַח וְתְשֻׁמַח".

יד. וזו תהי' הכנה קרובה שנלך כולנו לארץ הקודש, לבית המקדש השלישי, ושם נראה כיצד הכהן גדול נכנס לקודש הקדשים.

ותיכף ומיד ממש, ו"לא עיכבו אפילו כהרף עין"⁵⁹, כך שעוד ביום הכיפורים זה, יום הקדוש, נראה כיצד הכהן גדול נכנס לקודש הקדשים בפשטות.

ובזוה גופא מיתוספת שלימות עי"ז שבני ישראל אומרים זאת בתפילתם ביום הכיפורים, כמדובר לעיל (ביום)³⁹ הפירוש ב"ונשלמה פרים שפתינו"⁶⁰, שע"י "שפתינו" מיתוספת שלימות ("ונשלמה") גם בהפרים, כפי שהם קרבים ביום הכיפורים!

ובפרט שכל אחד מישראל הוא בדרגת כהן גדול, ו"נתקדש קודש קדשים", כפסק דין הרמב"ם הנ"ל.

ובזוה גופא – הולכים תמיד "מחיל אל חיל", להוסיף ולהעלות "מחיל אל חיל" בכל הענינים, עד ש"יראה אל אלקים בציון"¹⁷, "ולציון יאמר גו'" כפי שהוא במצב של "והוא יכוננה עליון"⁶¹, ותיכף ומיד ממש.

(1) נשא ו, כב"ז.

(2) ראה לקו"ת פ' ראה יט, רע"א. המשך תער"ב ח"ב ס"ע תשס"ז. ובכ"מ – נסמנו בסה"מ במדבר ח"א ע' קלט הערה 14.

(3) ראה אוה"ת נשא ע' ער ואילך. ובכ"מ – נסמנו בסה"מ שם ע' קלת הערה 2.

(4) תהלים קמו, טו.

(5) ראה לקו"ת ס"פ קרח (נה, ג ואילך). סהמ"צ

להצ"צ מצות ברכת כהנים (ק"ב, א"ב). ובכ"מ.

(6) קרח יז, כג.

(7) ירמ' א, יא"ב.

(8) הל' שמיטה ויובל פי"ג הי"ג.

(9) ראה דברי הימים"א כג, יג.

(10) יתרו יט, ו.

(11) אגדת בראשית פע"ט [פ].

(12) בעה"ט עה"פ.

(60) הושע יד, ג.

(61) תהלים פז, ה. – ולהעיר שע"פ המנהג לומר בכל יום הקאפיטל תהלים המתאים לשנות חייו (אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"א ע' לא. ח"י ע' נג. וראה גם מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שמא) – התחילו ב"א ניסן תשמ"ח אמירת מזמור זה. המו"ל.

(55) ל' חז"ל – חולין ס, ב.

(56) תענית ז, א. וש"נ.

(57) אבות פ"א מ"א.

(58) ישעי' יא, ט.

(59) ראה מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

ויתירה מזו: מכיון שזה כתוב בהלכה (ש"כ כל איש ואיש . . אשר נדבה רוחו אותו . . הרי זה נתקדש קודש קדשים"), והלכה בספר "יד החזקה" להרמב"ם – הרי כשמו כן הוא "יד החזקה", יד שיש לה כח להתגבר ולשלוט על כל דבר שיכול לעכב או למנוע ח"ו מלקיים איזושהו פסק הלכה, או עכ"פ להחליש את העבודה.

ומזה מובן, שכאשר יהודים מברכים יהודים אחרים (שכל יהודי הוא בדוגמת כהן וכהן גדול) – יש לזה מעין דוגמת המעלה דברכת כהנים.

ג. ובפרט כאשר זהו ערב יום הכיפורים, שהוא ערב והכנה והתחלה לעבודת יום הכיפורים, שהיא דוקא ככהן גדול, העבודה מצד בחי' יחידה – בעולם שנה ונפש: "אחת" בנפש – הכהן גדול, "אחת בשנה"¹³ – יום הקדוש, ו"אחת" במקום – קודש הקדשים, שלשם נכנס הכהן גדול לעשות את העבודה ביום הכיפורים.

ומעין זה הוא אצל כל אחד מישראל ביום הכיפורים – מצד בחי' כהן גדול שבו, יחידה שבנפש. והוא עושה את העבודה ביום הכיפורים ב"אחת" במקום (קודש הקדשים) – כידוע פתגם רבותינו נשיאינו (שנמסר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר)¹⁴ "מאך דאָ (עשה כאן) ארץ ישראל", שכל יהודי מצווה ומקבל את הכחות לעשות ממקומו "ארץ ישראל" בכלל, שהעיקר דארץ ישראל הוא – ירושלים עיר הקודש, ושם גופא העיקר הוא – הר הקודש, הר הבית, ושם גופא – בית המקדש, ועד לדרגא הכי נעלית – קודש הקדשים. ונמצא, שיהודי צריך לעשות ממקומו – קודש הקדשים.

והוא מקבל על זה את הכחות המיוחדים ביום הכיפורים, כאשר הדרגא דכהן גדול היא בגלוי יותר בכל יהודי.

ומזה מובן גם בנוגע לערב יום הכיפורים, שהעבודה אז היא הכנה והתחלה ליום הכיפורים – שבעבודות וברכות של יהודי ביום זה ישנו הכח ותוקף דבחי' כהן גדול.

ד. ובפרט שערב יום הכיפורים עצמו בא אחרי עבודת בני ישראל במשך עשרת ימי תשובה בכלל, החל מראש השנה (כפי שהוא ענין בפני עצמו, ולא כחלק מעשרת ימי תשובה¹⁵), ולפני זה – העבודה בחודש אלול, כאשר הקב"ה הוא כמו מלך בשדה¹⁶, והחל עוד משבת מברכים אלול; ואח"כ הלכנו "מחיל אל חיל"¹⁷ בעבודה מראש חודש אלול, ובמשך חודש אלול, עד ח"י אלול – המכניס חיות בכל עניני אלול¹⁸, ואח"כ – העבודה בימי הסליחות, עד ערב ראש השנה, שאז יודעים כל יהודי וכל בני ישראל (עד סוף כל

13) ס"פ תצוה (ל, י). אחרי טז, לד.

14) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח א' ע' 203. סה"ש תשמ"ח ח"א בתחלתו.

15) תפא ואילך. לקו"ש ח"ב ס"ע 621. ח"י ע' 3. וראה

בארוכה שיחת ש"פ פינחס תנש"א (דברי משיח ח"ד

ע' 265 ואילך).

16) תהלים פד, ח.

17) סה"ש תש"ה ע' 122.

15) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1144. שם ע' 1150. הכ"ט

ע' 203. סה"ש תשמ"ח ח"א בתחלתו.

16) לקו"ת פ' ראה לב, ריש ע"ב.

17) תהלים פד, ח.

18) סה"ש תש"ה ע' 122.

ובכללות – בתלמידיו, ובפרט תלמידי הישיבה, ובפרטי פרטיות – תלמידי ישיבת תומכי תמימים, שהם חלק מזה, וחלק עצמי ותמים, "תמימים", ובאופן ד'תומכי תמימים" (כנ"ל).

יא. בזה מיתוספת הדגשה יתירה מצד זה שבקביעות שנה זו חל יום הכיפורים ביום רביעי בשבוע, היום שבו נתלו "שני המאורות הגדולים"⁵¹, השמש והירח,

שזה קאי, כאמור, על פנימיות התורה ונגלה דתורה, עד כפי שהם נעשים מציאות אחת, "תורה תמימה".

וזוהי העבודה המיוחדת דתלמידי ישיבת תומכי תמימים, כנ"ל, שיש להם שייכות מיוחדת עם כל הענינים האמורים ביום³⁹, ואדרבה – הם באים לכל לראש, ואצלם מיתוספת בכל זה הדגשה נוספת.

יב. ובנוגע לפועל:

שתלמדו נגלה וחסידות, וכפי שהם נעשים דבר אחד, "תורה תמימה", ושתהי' לכם הצלחה בהלימוד.

ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה", הן המעשה היוצא מנגלה והן המעשה ועבודה היוצא מחסידות, כמבואר ענינה בקונטרס העבודה.

ועי"ז אתם נעשים "קרוב לשמים"⁵², שכל עניני שמים, ובמיוחד – "שמים" שבתורה, נעשים קרובים אליכם, וכל עניני ארץ, ובמיוחד – "ארץ" שבתורה, שזהו חלק המעשה שבתורה, נעשים "רחוק"⁵² (בערך ל"שמים" שבתורה), כי עיקר העסק דתלמידי הישיבה, ובפרט בישיבת תומכי תמימים, הוא ב"יגדיל תורה ויאדיר"⁵³, ולא רק בתורה השייכת למעשה.

וכך משתלשל גם בעבודה – שנעשה "נפשם עיקר" ("קרוב לשמים") ו"גופם טפל"⁵⁴ ("רחוק מן הארץ"). אבל לא באופן שאין גוף וארץ, אלא ישנו ג"כ גוף וגשמיות, אבל זהו באופן טפל, וכנ"ל שרואים כיצד עניני העולם הם הבל וטפל (הבלי העולם).

ובפשטות – שעושים את כל הענינים מתוך בריאות הנשמה, ומזה משתלשל גם שלימות בריאות הגוף, וחיבור שניהם יחד – שבריאיים בפשטות ("אז מאיז פשוט געזונט") ברוחניות ובגשמיות ושניהם יחד ("ע"ד החיבור דשמש וירח).

יג. ועוד וגם זה עיקר, שכל אחד מכם נעשה "נר להאיר", וכולם יחדיו – "נרות להאיר", להאיר גם יהודים אחרים.

53) ישעי' מב, כא.

54) ראה תניא פל"ב.

51) בראשית א, טז.

52) ספרי ר"פ האזינו (לב, א).

ותלמידי ישיבת תומכי תמימים במיוחד, ואדרבה – הם קודמים לדבר, כי לכל לראש "אסתכל באורייתא וברא עלמא", כנ"ל.

ובפרט שעשו את כל ההחלטות להחזיק ולהמשיך בזה, כי "קדושה לא זזה ממקומה", ויתירה מזה – להוסיף בזה "מחיל אל חיל", בהתאם להציווי ונתינת כח להעלות בקודש⁴⁰ בכלל, ועאכו"כ ב"קודש הקדשים", הדרגא דכהן גדול, שבתורה עצמה – זהו במיוחד החלק דפנימיות התורה, ובבני ישראל עצמם – זוהי הדרגא דכהן גדול.

י. בשנה זו מיתוספת מעלה יתירה מצד זה שהיא באה בהמשך לשנה מיוחדת – שנת "תְּשֻׁמַח וְתִשְׁמַח" ושנת "הקהל את העם האנשים והנשים והטף"⁴¹; וכמובן שבשנה זו צריך להיות הענין דשמחה ו"הקהל" באופן דלהעלות בקודש, "מחיל אל חיל".

ובפרט ששנה זו היא שנת תשמ"ט, וכמדובר לעיל³⁹ הרמז בזה, שהת' הוא ר"ת תשובה, ובתשמ"ט ישנם שני פירושים: "תהא שנת מעשים טובים" ו"תהא שנת משיח טובה", שזוה נעשה ע"י תשובה, הפועלת שהמעשים יהיו טובים ומאירים⁴², עד לשלימות הטוב, שזהו ענינו של משיח, ולא סתם משיח, אלא בזה גופא – מיתוספת המעלה ד"טובה".

וכל זה מוסיף עוד יותר עילוי בתמימות של השנה בתור שנת העיבור, "שנה תמימה" (כנ"ל), הפועלת שלימות גם בשנים שלפני זה, ופועלת את ענין התמימות – ההשתוות ("אויסגלייכונג") של השמש והלבנה (מעין כפי שיהי' לעתיד לבוא⁴³),

שזה מורה על החיבור ותמימות דפנימיות התורה ונגלה דתורה ("תורה תמימה"), הענין המיוחד דישיבת תומכי תמימים (כנ"ל).

ובכללות יותר – זה מורה על חיבור שתי העבודות דשמש ולבנה, ויש בזה מה שאין בזה, כמבואר בתורת הרב המגיד⁴⁴ בענין "ועינינו מאירות כשמש וכרח"⁴⁵,

ועד"ז גם בתורת הבעש"ט, ואדמו"ר הזקן⁴⁶, אדמו"ר האמצעי⁴⁷, הצי"צ⁴⁸, אדמו"ר מהר"ש⁴⁹, אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז בענינים שלאחר זה⁵⁰.

(40) ראה ברכות כח, א. וש"נ. ובכ"מ – נסמנו בלקו"ש ח"ג ע' 250 הערה ד"ה להעלות בקודש.

(41) וילך לא, יב.

(42) לקו"ת מטות פב, א. שמע"צ פה, א. שה"ש יז, ג. וראה לקו"ש ח"ד ס"ע 1052 ואילך.

(43) ראה ישעי' ל, כו.

(44) אור"ת פד, ד (בהוצאת קה"ת, תשמ" ואילך – סימן רצז).

(45) נוסח "נשמח כל חיי".

(46) ראה מאמרי אדה"ז על מארז"ל (תפלה) ע' תס-תסא. ועוד.

(47) ראה פירוש המלות נט, א. ועוד.

(48) אורה"ת דרושים לר"ה ס"ע א"ת-א"תא.

(49) סה"מ תרכ"ז ס"ע תר"ז.

(50) ד"ה תקעו דיום ב' דר"ה תשח"י (סה"מ ראש השנה ע' נט).

הדורות) שזכו בדין (כדברי הטור¹⁹), עד שנכתבים ונחתמים לאלתר בספרן של צדיקים גמורים²⁰.

ואח"כ, כאמור – העבודה בראש השנה, ועשרת ימי תשובה, שאז נמצאים במצב ד"דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב"²¹, שהקב"ה דורש ותובע מבני ישראל שיהי' "דרשו ה' בהמצאו" ו"קראוהו בהיותו קרוב", וזה פועל שיומשכו בפועל ובגלוי בגשמיות כל הברכות מהקב"ה למטה מעשרה טפחים, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"²², כמדובר כמה פעמים בימים אלו.

ועאכו"כ כאשר עומדים (בסיום עשרת ימי תשובה) בזמן המקשר תשיעי בחודש ועשירי בחודש, וישנה ההתעוררות דעשירי בחודש, יום הקדוש (וכפי שרואים גם במוחש, שכבר בערב יום הכיפורים נמצאים בהתעוררות דיום הכיפורים, ובפרט בזמן הסמוך ממש ליום הכיפורים, שבו מתחילים כבר בעבודת יום הכיפורים עצמו), יחד עם ההתעוררות דערב יום הכיפורים, שיש בו מעלה על יום הכיפורים עצמו, ויש בזה מה שאין בזה, וכמדובר כמה פעמים.

ודבר ודאי הוא, שבעמדנו עתה בזמן המקשר את ערב יום הכיפורים ויום הכיפורים – יהודי הוא כמו כהן גדול, ועבודותיו וברכותיו הן כמו של כהן גדול.

ה. ובזה מיתוספת הדגשה יתירה מצד השיעור חומש דיום שני, היום שהוא הכנה לערב יום הכיפורים – ששם כתיב²³ "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו", שכל יהודי הוא בדרגא נעלית ביותר, ועד שהוא "חבל נחלתו" של הקב"ה.

ולכן כל יהודי הוא גם בעל הבית על כל העולם כולו, כמ"ש לפני זה²⁴ "יצב גבולות עמים למספר בני ישראל", השבעים אומות כנגד ה"שבעים נפש"²⁵ של ישראל²⁶ (שהטעם לזה הוא "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו").

ומזה מובן, דבאם כן הוא בנוגע לכל העולם (שבני ישראל הם בעלי הבית על זה), עאכו"כ שכן הוא לכל לראש בנוגע לבני ישראל עצמם ("יעקב חבל נחלתו"), שכל יהודי מגיע (בגלוי) לתכלית השלימות, עד לדרגת כהן גדול.

ובפרט שכבר עבר כל כך הרבה זמן (אלפי שנים) מאז מתן תורה, שאז נצטוו בני ישראל "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים" (כנ"ל), ומשנה לשנה ומיום ליום הוסיפו ישראל בעבודתם והלכו "מחיל אל חיל" בכל עניני התורה והמצוות, וממילא הם גם הוסיפו והתעלו לדרגא נעלית יותר כו'.

(19) אור"ח סו"ס תקפא (מירושלמי ר"ה פ"א ה"ג).

(20) ראה ר"ה טז, ב.

(21) ישעי' נה, ו. ר"ה יח, א. וש"נ.

(22) נוסח ברכה שלישית דבהמ"ז.

(23) האזינו לב, ט.

(24) שם, ח.

(25) שמות א, ה. עקב י, כב.

(26) ראה פירש"י עה"פ שבהערה 24.

ויש לקשר זה גם עם השיעור חומש שלאחרי זה, השיעור דיום זה – "ירכיבהו על במתי ארץ גוי"²⁷, המורה על המדריגה הנעלית של בני ישראל, וכפי שהם למעלה מכל ענייני ארץ.

"וויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור"²⁷, שזה קאי על לימוד התורה, ובתורה עצמה – פנימיות התורה²⁸, שע"ז מתעלים בני ישראל לדרגת כהן גדול וקודש הקדשים (כדלקמן).

ו. ענין הנ"ל – שכל יהודי הוא כמו כהן גדול וכו' – יש לו שייכות מיוחדת לתלמידי הישיבה, שאצלם ישנו בגלוי הענין ד"נדבה רוחו אותו והבינו מדעו . . . לדעה את ה' . . . ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר ביקשו בני האדם"²⁸, הבלי העולם,

וכפי שרואים בפשטות שעסקם של תלמידי הישיבה הוא – לימוד התורה, והם פרושים ("שיידן זיך אָפּ") מכל הבלי העולם,

ובמילא הם מתקדשים "קודש קדשים", כפסק דין הרמב"ם הנ"ל.

אבל ביחד עם זה, אין הפירוש שלתלמידי הישיבה אין שום שייכות עם העולם, אלא אדרבה – "אסתכל באורייתא וברא עלמא"²⁹, כל הענינים מתחילים מהתורה, ומהתורה נמשך בעולם, כך שהתורה נעשית בעל הבית על העולם.

ועד"ז בנוגע לתלמידי הישיבה, שענינם הוא תורה: הפירוש בזה שתלמיד הישיבה מפריש עצמו מהבלי העולם, הוא כדיוק לשון הרמב"ם³⁰ "הובדלו מדרכי העולם", שאינו פורש מן העולם אלא "מדרכי העולם", והוא מנצל את עניני העולם לעבודת ה' – "בכל דרכיך דעהו"³¹ ו"כל מעשיך יהיו לשם שמים"³², אבל ביחד עם זה הוא יודע שעולם הוא הבל (הבלי העולם), והעיקר ובעל הבית על העולם הוא – תורה.

וכדברי הגמרא³³ בנוגע ל"הבל תינוקות של בית רבן", שע"ז מתקיים העולם שנברא בשבעה הבלים³⁴, החל מ"את העולם נתן בלבם"³⁵, "עולם קטן זה האדם"³⁶, ו"לבא פליג לכולא שייפין"³⁷, עד בעולם הגדול, שהוא נעשה בעל הבית על כל העולם כולו, וכו"ל ש"יצב גבולות עמים למספר בני ישראל".

ועד שזה פועל שלימות בכל העולם כולו, עד כפי שיהי' בתכלית השלימות בגאולה האמיתית והשלימה, כאשר יהי' "לתקן עולם במלכות שד"³⁸.

ז. בין תלמידי הישיבה עצמם, ענין הנ"ל הוא בהדגשה יתירה אצל תלמידי ישיבת תומכי תמימים, ששם זה ("תומכי תמימים") ניתן ע"י רבותינו נשיאנו³⁴:

תלמידי ישיבת תומכי תמימים הם בדוגמת "עולה תמימה", ולימוד התורה שלהם במיוחד הוא באופן של תמימות, "תורה תמימה"³⁴, "נשמתא דאורייתא"³⁵ ופנימיות התורה (בחי' דבש ושמן שבתורה, כנ"ל), יחד עם "גופא דאורייתא"³⁵ ונגלה דתורה, כך שהם נעשים חד.

ובתורה עצמה, בחי' "קודש הקדשים" שבתורה הוא פנימיות התורה. ועאכו"כ כאשר לומדים זאת יחד עם נגלה דתורה, "תורה תמימה". ומזה מובן, שהענין ד"נתקדש קודש קדשים" הוא בהדגשה יתירה אצל תלמידי ישיבת תומכי תמימים.

וכל זה הוא באופן ד"תומכי תמימים", שזה תומך ("תומך און שטיצט אונטער") את כל העולם, כמדובר לעיל שהתורה היא בעל הבית על העולם, וע"י התורה נעשה קיום כל העולם, עד שהתורה פועלת שלימות ותמימות בעולם.

ח. וענין זה הוא בהדגשה יתירה בשנה זו – שנת העיבור, הנקראת "שנה תמימה"³⁶, שזה קשור עם (ומקשר יחד) כל עניני תמימות.

החל מהתמימות בתורה, כי "אסתכל באורייתא וברא עלמא" – כל הענינים מתחילים מהתורה, מאלו שזכו וזוכים וממשיכים בזה, כי "קדושה אינה זהה ממקומה"³⁷; כאשר נכנסים פעם אחת לישיבת תומכי תמימים – כך זה נשאר כל ימי חייו, ואדרבה – לא רק שזה נשאר, אלא זה נותן כח ותובע ממנו שיעלה "מחיל אל חיל" (גם) בענין התמימות, ובפרט בתמימות בלימוד התורה, ו"גדול לימוד שמביא לידי מעשה"³⁸.

וכל זה – גם לאחר שיצא מהישיבה בפועל, שעליו להוסיף ולהתעלות (גם) על הזמן שבו למד בפועל בישיבה.

ט. וזה גם מאשר עוד יותר, שכל הברכות והענינים שנאמרו ביום ("באטאג")³⁹, ומופנים לכל אחד ואחת מישראל, אנשים נשים וטף – בודאי שייכים לתלמידי הישיבה,

לקו"ש חכ"ד ע' 646 בהערה ד"ה כל מעשיך לשם שמים.

27) האזינו שם, יג.
28) לקו"ת תבוא מא, ג – ע"פ חגיגה יג, א (דבש). ראה בארוכה אמרי בינה שער הק"ש פנ"ד ואילך. וראה דברי משיח תשנ"ב ח"ב ריש ע' 100. וש"נ (שמן).

33) שבת קיט, סע"ב.

34) זח"א קמו, ב. ועוד.

35) קהלת ג, יא. וראה לקו"ת במדבר ה, ריש ע"ב.

36) תנחומא פקודי ג. זח"ג ג, ב. תקו"ז תס"ז ק, ב.

37) קא, א. וראה אדר"נ ספלי"א.

38) ראה זח"ב ח"ב קנ"ג, א. ח"ג קסא, ריש ע"ב. רבא,

ב (ברע"מ). רלב, א (ברע"מ). ובכ"מ.

29) זח"ב קסא, סע"א"ב.

30) הלי' שמיטה ויובל שם הי"ב.

31) משלי ג, ו. רמב"ם הלי' דעות ספ"ג. טוש"ע

אור"ח ספלי"א. שו"ע אדה"ז אור"ח סקני"ז ס"ב.

32) אבות פ"ב מ"ב. רמב"ם טוש"ע שם. וראה

שמיטה ויובל פ"ב ה"ה.

37) ראה ע"ח שער (ד) אה"פ פ"ג. שער (לד) תיקון

נוקבא פ"ג. שער (לה) הירח פ"א. אנה"ק ביאור לסימן

זך (קמו, א).

38) קידושין מ, ב. ב"ק יז, א.

39) בברכה אחרי מנחה.

33) נוסח "עלינו".

34) ראה שיחת שמח"ת תרנ"ט (בשעת הקפות

– בקשר לקריאת שם הישיבה "תומכי תמימים") –

נעתקה באגרות קודש אדמו"ר מהורי"צ ח"י ע' שסח.

סה"מ תרנ"ט (בהוספות) ע' רכה.

35) ראה זח"ג קנ"ב, א.

36) בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם הלי'